

عنوان مقاله:

دیپلماسی و مقاومت در گام دوم انقلاب اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازنمایی گفتمان انقلاب اسلامی مبتنی بر بیانیه گام دوم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه نکولعل آزاد - معاون اجرایی و پژوهشگر حوزه غرب آسیا در موسسه مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر تهران

خلاصه مقاله:

چگونگی پیوند دیپلماسی و مقاومت بخشی از ضرورت‌های راهبردی جمهوری اسلامی ایران در بیانیه گام دوم محسوب می‌شود. فرآیند تمدن‌سازی انقلاب اسلامی زمانی حاصل می‌شود که مفاهیمی همانند مقاومت، تحرک و نقشیابی تاکتیکی در انگاره کنش دیپلماتیک بازیگران نهادینه شود. هر یک از نشانه‌های یاد شده بخشی از واقعیت‌های پیوند دیپلماسی، قدرت و امنیت را منعکس می‌سازد. به همانگونه ای گام اول انقلاب اسلامی مقاومت در چارچوب کنش انقلابی مفهوم پیدا می‌کند، در گام دوم انقلاب اسلامی ساختار دیپلماتیک میبایست با مفاهیم، ضرورت‌ها و کنش دیپلماتیک به مزایا و مطلوبیت‌های بیشتر راهبردی نایل گردد. بیانیه گام دوم تفسیری از فرآیند تحول انقلاب اسلامی است. محور اصلی بیانیه گام دوم را «دفاع ابدی از نظریه نظام انقلابی» تشکیل می‌دهد. محور اصلی نظام انقلابی قدرت و مقاومت بوده است. دیپلماسی را میتوان یکی از ابعاد بنیادین قدرت ملی کشورها دانست. دیپلماسی زمانی میتواند از مطلوبیت لازم برخوردار باشد که از جهتگیری متوازن با ساختار سیاسی برخوردار باشد. دیپلماسی در فضای مدیریت جهادی عامل عزت و پیشرفت ایران در حوزه سیاست خارجی خواهد بود. پرسش اصلی مقاله به این موضوع اشاره دارد که: «دیپلماسی و مقاومت چه نشانه‌های کنش درهم تنیده ای را در فرآیند گام دوم انقلاب اسلامی دارا خواهند بود؟» فرضیه مقاله مبتنی بر این گزاره است که «اندیشه مقاومت، درک معادله قدرت و بازدارندگی محورهای اصلی درهم تنیدگی دیپلماسی و مقاومت در گام دوم انقلاب اسلامی خواهد بود.» در انجام پژوهش از روش تحلیل داده‌ها استفاده شده و تلاش دارد تا مفاهیم اصلی اقتدار ملی در گام دوم انقلاب اسلامی همانند دیپلماسی، مقاومت، تولید قدرت و بازدارندگی براساس پیچیدگیهای فضای موجود سیاست بین الملل تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی، مقاومت، بازدارندگی، سیاست قدرت، کنش متعارف فرهنگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1329069>

